

Απόστολος Λ. Πιερρής

ΠΑΡΑΝΟΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΔΟΣΙΑ

Η

ΟΙ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΙ ΤΗΣ ΚΩΛΟΤΟΥΜΠΑΣ

«Η παρανοϊκή Συμφωνία Ευρώπης με Ελλάδα.

*Αν ο ορισμός της παραφροσύνης είναι το να κάνεις το ίδιο πράγμα
πάλι και πάλι περιμένοντας διαφορετικό αποτέλεσμα, τότε οι ηγέτες της
Ευρώπης και της Ελλάδας είναι παράφρονες».*

Eric Beinhocker, Bloomberg, 16 Ιουλίου 2015

Είναι τυχαίο ότι οι δυο τελευταίοι Πρωθυπουργοί είναι
πρωταθλητές της κωλοτούμπας; Σκεφτείτε κλασσικά ω Έλληνες!

Η παραφροσύνη της Ευρωπαϊκής Νομενκλατούρας συνάντησε επί 17 ώρες την προδοσία του Πρωθυπουργού του καθεστώτος της Χώρας εκείνο το μοιραίο απόγευμα, βράδυ, νύχτα και πρωί της Κυριακής προς Δευτέρα, 12-13 Ιουλίου 2015, στα ανάκτορα της Ευρωπαϊστικής Ιδεοληψίας στις Βρυξέλλες.

Λέω προδοσία μετά λόγου γνώσεως. Αντιστέκετο, λέει, ο Πρωθυπουργός και διαπραγματεύετο σκληρά (για κάτι ανοησίες στην πραγματικότητα, το παραλείπω, για ένα φύλλο συκής) – αλλά προς τι και για ποιο μείζον πράγμα; Αφού η Γερμανία και τα περισσότερα από τα Κράτη-μέλη της Ευρωζώνης του προσέφεραν πιάτο την ιδεώδη λύση: ελεγχόμενη και εγγυημένη έξοδο της χώρας από το Ευρώ με ταυτόχρονη ουσιαστική χρεωκοπία και εθνική ανεξαρτησία αυτοπροσδιορισμού. Με ένα λόγο του έδιναν την σωτηρία της Ελλάδας και αυτός διαπραγματεύετο και εξεβιάζετο και εμαστιγούτο και εταπεινούτο και ικέτευε και έγλυφε και υπέφερε τα πάνδεινα μαρτύρια («intellectual waterboarding») – για να ΜΗΝ την δεχθεί!

Στερείται λογικής. Οι υπηρέτες του Καθεστώτος των Γραικύλων μας δουλεύουν ψιλό γαζί. Θα την πληρώσουν αυτή την κοροϊδία.

Η παραφροσύνη της Ευρώπης είναι συστατικό στοιχείο της. Προέρχεται από τη φανταζόμενη υπερίσχυση της βούλησης επί της πραγματικότητας, του Υποκειμένου έναντι του Είναι. Ο Ελληνισμός ορίζεται από το «Έτσι Είναι», ο Ευρωπαϊσμός από το «Έτσι Θέλω». Του Ελληνισμού ουσιώδες συστατικό βίωμα αποτελεί το «Είναι Καλό», στον Ευρωπαϊσμό η υπαρξιακή εμπειρία είναι το «Πονώ για να Δύναμαι».

Στην παρακμή της Ευρώπης, η παραφροσύνη συνοδεύεται από αστείες ολονύκτιες φοιτητικές συναθροίσεις ηγετών που προσπαθούν να συντάξουν κοινό ανακοινωθέν και παίζουν με τις λέξεις ενώ τα πάντα είναι δεδομένα εξ αρχής. Έτσι δικαιολογεί (ακόμη, όχι για πολύ) η Γραφειοκρατία της Ιδεοληψίας και οι αποτυχημένες ηγεσίες την ύπαρξή τους. Η διαφορά των Γραικύλων πιθήκων είναι ότι μιμούνται μεν την αυτή παραφροσύνη, εκτελούν δε γελοιωδέστερα. Άλλωστε, χαρακτηριστικά, και όπως απεδείχθη περίτρανα πλέον, συγχρωτίζονται μάλλον προς την «έδρα της θρασείας μόδας» παρά συγκινούνται από τον ρομαντικό έρωτα του κλασσικού.

Αυτά είναι τα ουσιώδη της πολιτισμικής ιστορίας, απαραίτητα για να καταλάβουμε την Ευρωπαϊκή βιοποικιλία και τη σχέση του Ελληνισμού προς το Ευρωπαϊκό φαινόμενο. Για αυτό είναι απαραίτητο το «Γνώθι σαυτόν» του Έλληνα με τους δυο πυλώνες της κλασσικής τελειότητας και της δημοτικής γνησιότητας.

Οι δυο τελευταίοι πρωθυπουργοί του Καθεστώτος έχουν ένα σημαντικό κοινό χαρακτηριστικό: είναι πρωταθλητές της κωλοτούμπας. Όποιος κάνει τέτοια κωλοτούμπα, γίνεται ξεδιάντροπος. Ο προηγούμενος Πρωθυπουργός παρότρυνε τους υπουργούς του να πέφτουν στα τέσσερα όταν τους πλησιάζουν οι Ευρωπαίοι. Δεν γνωρίζουμε ακόμη τη στάση που προτιμάει ο παρών πρωθυπουργός των Γραικύλων, όχι των Ελλήνων.

Ο φυσικός λόγος για τον οποίο η κωλοτούμπα συνεπάγεται ξεδιάντροπιά είναι ότι αυτός που αλλάζει τις απόψεις και τη συμπεριφορά του με απότομη στροφή 180°, ζαλίζεται. Δεν μπορεί να διακρίνει το σωστό

από το λάθος. Ο μεταφυσικός λόγος είναι ότι έχει κάθε συμφέρον να προκαλέσει γενική θολούρα για να κρύβεται η δική του αισχροσύνη. Έτσι βγάζει σκυλιά και παπαγάλους να γαυγίζουν και να κρώζουν ότι το μαύρο είναι άσπρο. Και πέφτει από εξευτελισμό σε εξευτελισμό για να δικαιολογήσει την πρώτη του ταπείνωση. Και θέλει όλοι να κάνουν το ίδιο για να μη επιδεικνύεται ο εξευτελισμός της κωλοτούμπας. Δεν έχει διέξοδο από αυτό τον λαβύρινθο της ατιμίας.

Υγιείς ηγετικές ομάδες φροντίζουν οι ίδιες να εξαφανίσουν τέτοια εστία μόλυνσης από το κοινωνικό σώμα. Αλλά στην Ελλάδα, το Καθεστώς Κατοχής στη χώρα και το Κατεστημένο των ηγετικών ομάδων του κυλιέται πια στον βόρβορο της εξαθλίωσής του.

Νομίζει ότι ο βόρβορος είναι η μόνη πραγματικότητα. Δεν έχει συναίσθηση Ελληνικού φωτός, της πάναγνης βουνίσιας πηγής ούτε της καθαίρουσας θάλασσας. Δεν πιστεύει ότι υπάρχει για αυτό ο Φοίβος Απόλλων. Αλλά, ουαί αυτοίς, iam regnat (ήδη βασιλεύει).

Γίναμε μάρτυρες ενός ιδιαίτερα σημαντικού φαινομένου το περασμένο Σάββατο το βράδυ. Το Καθεστώς εξαφανίστηκε. Κρύφτηκε. Πίθηκοι και παπαγάλοι σίγησαν. Τα συστημικά κανάλια μετέδιδαν επαναλήψεις, το βράδυ της αποφασιστικής συνεδρίασης του Eurogroup. Τι είχε γίνει και τα μίσθαρνα καθεστωτικά εξαρτήματα έσκασαν; Πώς και το βούλωσαν; Το Καθεστώς κατέβασε ρολά εκείνο το αξιομνημόνευτο βράδυ. Και αυτό συνέβη γιατί αποκαλύφθηκε. Ξεγυμνώθηκε. Και ξαφνικά φάνηκε urbi et orbi η αποκρουστική ασχήμια του.

Και η αποκάλυψη έγινε γιατί κατέρρευσε όλο το πλάνο της στρατηγικής των Καθεστωτικών. Ένα μονοσέλιδο κείμενο από τον

Γερμανό Υπουργό Οικονομικών αρκούσε να το ανατινάξει. Έλεγε στην ουσία: ή μέσα στο Ευρώ με τους όρους του Ευρώ ή εθνικό νόμισμα με χρεωκοπία και εθνικό αυτοπροσδιορισμό μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η όλη πλεκτάνη παραπλάνησης του Ελληνικού Λαού εκ μέρους του Καθεστώτος Κατοχής (πολιτικό και μιντιακό κατεστημένο, δημοσιογράφοι παπαγάλοι στην υπηρεσία πιθήκων Ευρωπαϊστών, και όλη η κουρελαρία των leading elites της χώρας) στηριζόταν στο απλό δίλημμα: Ή παραμονή στο Ευρώ με κάθε θυσία και με οιοσδήποτε όρους ή ρήξη με τους εταίρους, έξοδος από το ευρώ και συνεπακόλουθο χάος.

Έχω αναλύσει πολλές φορές ότι το δόλωμα ήταν μια απάτη. Και τώρα η Γερμανία δήλωσε επίσημα: Υπάρχουν δυο δυνατότητες για την Ελλάδα: ή παραμένει στην Ευρωζώνη υπό τους όρους που απορρέουν από τη συμμετοχή σε αυτήν – ή αποχωρεί με συμπεφωνημένο, ελεγχόμενο και εξασφαλισμένο τρόπο, οπότε και θα έχει ασύγκριτα μεγαλύτερη ελευθερία κινήσεων.

Το Καθεστώς ξεπατώθηκε πρακτικά εκείνο το βράδυ.

Ποια ρήξη και ποιο χάος;

Ακριβώς το αντίθετο.

Ήταν λάθος οικονομικό που η Ελλάδα μπήκε στην Ευρωζώνη. Ολιγαρχία και ηγετικές ομάδες διαχειρίστηκαν τη συμμετοχή της χώρας άθλια – αλλά αναμενόμενα, κατά το μέτρο της παρασιτικής αναξιοκρατίας τους. Και η παραμονή τώρα βάζει ασήκωτο βάρος στην κοινωνία. Η οικονομική κατάσταση της χώρας δεν αντέχει το κοινό νόμισμα χωρών σε υψηλό δυναμικό οικονομικής δραστηριότητας. Είναι ένα απλό τεχνικοοικονομικό ζήτημα που καμιά θολούρα Ευρωπαϊστικής ιδεοληψίας δεν μπορεί να σκιάσει.

Δεν θέλουμε δάνεια ούτε πακέτα. Είδαμε πού κατέληξαν αυτές οι ονειροφантаσίες κομπλεξικών. Θέλουμε να σταθούμε στα πόδια μας σαν κοινωνία. Και γι' αυτόν τον σκοπό χρειαζόμαστε Σολώνεια Σεισάχθεια.

Χρεωκοπία. Όχι αναδιάρθρωση του χρέους. Κάθε αναδιάρθρωση επιβαρύνει το χρέος. Και επιπλέον, αναδιάρθρωση είναι ωφέλιμη στην περίπτωση δανειολήπτη που αντιμετωπίζει προσωρινή και απρόβλεπτη και συγκρατούμενη δυσχέρεια εξυπηρέτησης των δανειακών υποχρεώσεών του. Είναι οικονομική αντίφαση να νομίζεις ότι βοηθάς κάποιον που στενάζει υπό το βάρος δυσβάστακτου χρέους και δομικών δυσλειτουργιών του, παρέχοντάς του περισσότερα δάνεια και αναδιαρθρώνοντας το χρεωστικό του προφίλ. Αυτά τα μέτρα αρμόζουν σε περίπτωση ασυνήθιστης ή κυκλικής ασθένειας, όχι συστημικής αδυναμίας.

Τώρα, λάβετε υπόψη δύο πράγματα, για να δείτε τι θα πει μαθηματική και κλασσική και πραγματολογική σκέψη.

Πρώτον, το πρόβλημα της Ελληνικής οικονομίας είναι συστημικό, όχι παροδικό, είναι δομικό, όχι κυκλικό. Το υπέρογκο χρέος είναι αβάστακτο και μη βιώσιμο. Πρώτη προϋπόθεση ανάταξης η πραγματική χρεωκοπία.

Δεύτερον. Σεισάχθεια εντός Ευρώ είναι αδύνατη. Λογικότατο. Η Νομισματική Ένωση δεν είναι Κράτος. Δεν μπορεί ένα μέλος να βαρύνεται με την αποτυχία ενός άλλου μέλους. Όποιος δεν μπορεί να αντεπεξέλθει βγαίνει ελεύθερα από την Ένωση.

Οι δύο αυτές παράμετροι μαζί δίνουν τη λύση του προβλήματος. Χρεωκοπία προϋποθέτει έξοδο της χώρας από την Ευρωζώνη. Οικονομική ανάπτυξη προϋποθέτει χρεωκοπία. Άρα οικονομική ανάπτυξη προϋποθέτει (ως αναγκαία αν και μη επαρκή αφ' εαυτής συνθήκη) εθνικό νόμισμα. Όπερ έδει δείξαι.

Αν προσέξτε σε αυτό το optimum προνομιακό σημείο εξόδου της χώρας από την Ευρωζώνη συγκλίνουν, από διαφορετικές κατευθύνσεις και προϋποθέσεις, το ζωτικό συμφέρον του Ελληνικού Λαού και της χώρας με τις θέσεις του ΔΝΤ, Αμερικανικών

παραγόντων και των ΗΠΑ, του Schaeuble και της Γερμανίας, των περισσότερων χωρών της Ευρωζώνης και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Τουρκίας, Ρωσίας και Κίνας.

Αυτό θα πεί δημιουργική πολιτική αυτοδυναμίας.

Ακόμη περισσότερο.

Η Γερμανία πρότεινε την εγγυημένη και ασφαλή και υποβοηθούμενη έξοδο από το Ευρώ. Δηλαδή δεν θα είχαμε και κανένα πρακτικό ρίσκο με την ορθολογική λύση, την οποία θα έπρεπε να επιδιώκουμε και τελικά να πραγματοποιήσουμε ακόμη και ενάντια στην Γερμανία και τη Ευρωζώνη, αναλαμβάνοντας και διαχειριζόμενοι τον αντίστοιχο κίνδυνο.

Σου πρότειναν Πρωθυπουργέ το συμφέρον του Λαού και της Χώρας σου, προφυλάσσοντας το ταυτόχρονα από τον κίνδυνο που ενείχε η πραγμάτωσή του. Το διαζύγιο θα ήταν συναινετικό. Και εσύ εσφάδαζες και βασανιζόσουν; Γιατί ακριβώς; Γιατί ήσουν στην διατεταγμένη υπηρεσία του Καθεστώτος των Γραικύλων, όχι Πρωθυπουργός των Ελλήνων.

Αυτή η Γερμανική τοποθέτηση ξέκανε το Καθεστωτικό Σύστημα στην Ελλάδα.

Αναρθρες κραυγές βγαίνουν πια από τους Ευρωπαϊστές πιθήκους του Γραικυλισμού και τα φαιδρά κομπλεξικά παπαγαλάκια του μιντιακού κατεστημένου. Η καθεστωτική προπαγάνδα έχει φθάσει εμετικό παροξυσμό. Έξοδος της Ελλάδας από το ευρώ θα σηματοδοτήσει, βομβαρδίζουν μονότονα, ή και προκαλέσει καταστροφή, πείνα, χάος, εξαφάνιση των καταθέσεων, εμφύλιο σπαραγμό, γεωπολιτική σύρραξη. Ακρίδες αίμα εξ ουρανού, τις εφτά πληγές του Φαραώ. Αυτά τα νομίζουν για σκληρές απειλές, αλλά είναι πολύ μαλακά! Ανάξια συζήτησης καν, αφού αποτελούν απλά και σκέτα προπαγανδιστική τρομοκρατία.

Τώρα οι κακοδαίμονες της κωλοτούμπας και τα λοιπά εξαρτηματικά του καθεστώτος βγαίνουν με νέα συνθήματα: «να μην κάνουμε την χάρη στους “κακούς”», στους οποίους όμως αυτοί δικαιούνται να υποτάσσονται μέχρι δουλείας. Αυτοί να υποδουλούνται (έτσι μας λένε, ότι τους εκ-βίασαν) στους «εφιάλτες» εις βάρος του λαού και της Ελλάδας, εμείς να μην συμφωνούμε με τους κατάλληλους ξένους εις όφελος λαού και χώρας.

Γελοίο είναι το κουτοπόνηρο επιχείρημα: «να μην κάνουμε την χάρη σε όσους θέλουν να ρίξουν την κυβέρνηση». Πεντάρα δεν δίνει ο Λαός για την Κυβέρνηση καθ’ εαυτή. Την στηρίζει όσο εκτελεί τις εντολές του, ιδίως αυτές που εκφράζονται με δημοψηφισματική διαύγεια.

Ο παραλογισμός του πανικού είναι έκδηλος στα Καθεστωτικά όργανα και έχει φθάσει σε αμόκ.

Ουδέποτε δίνουν μια λογική απάντηση στο ερώτημα γιατί θα είναι καταστροφή η υιοθέτηση εθνικού νομίσματος.

1) Τεχνικοοικονομικά είναι θέμα απλούστατο, κατάλληλα προετοιμασμένο.

2) Η χρηματοπιστωτική αστάθεια του Ελληνικού Τραπεζικού συστήματος έχει τρεις ριζικές αιτίες. Αφενός τα σκουπίδια του Ελληνικού Δημοσίου που αναγκάζεται να διακατέχει. Αφετέρου οι δανειοδοτήσεις της διαπλοκής. Και τέλος, τον τελευταίο καιρό, η έλλειψη εμπιστοσύνης των πολιτών στο αποτυχημένο Κράτος που οδήγησε σε μαζικές ρευστοποιήσεις καταθέσεων. Κανείς από αυτούς τους λόγους δεν σχετίζεται με το νόμισμα. Βέβαια υπάρχει κάτι ακόμα - και πολύ μεγάλο. Η σύνδεση με την Ευρωζώνη προκάλεσε εισροή πλημμυρίδας χρηματοπιστωτικών μέσων που «μπούκωσαν» την παραγωγική μηχανή της πραγματικής οικονομίας και συσώρευσαν βουνά δανεισμού, των οποίων ο όγκος αποσταθεροποιεί το τραπεζικό σύστημα. Αλλά αυτό είναι σοβαρός λόγος υπέρ του εθνικού νομίσματος.

3) Με τη χρεωκοπία πριν (οικονομική σεισάχθεια-απελευθέρωση), την άπαξ υποτίμηση του νέου νομίσματος μετά την έξοδο της χώρας από την Ευρωζώνη (νομισματική σεισάχθεια-απελευθέρωση) και τη ριζοσπαστική αναδιάρθρωση του πλαισίου της οικονομικής δραστηριότητας (κανονιστική σεισάχθεια – απελευθέρωση), θα αναδομηθεί ο παραγωγικός ιστός αυτοδιευθετούμενος κατά τις κατανομές δυναμικού της ελληνικής δημιουργικότητας. Η χώρα θα σταθεί στα πόδια της και, με σωστό μείγμα πολιτικών, θα αρχίσει να δυναμώνει ραγδαία. Μάλιστα οι απαραίτητες διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις θα γίνονται πιο εύκολα σε ένα περιβάλλον αυτόνομης ανάπτυξης υπό ορθολογικό δημόσιο έλεγχο: θα είναι τότε σε ρυθμό αυτοτροφοδοτούμενης αποδοτικότητας.

Όπως έχω αναλύσει από διάφορες απόψεις και πολλές φορές, τα πάντα συγκλίνουν σε μια συντονισμένη ολοκληρωμένη στρατηγική ανάταξης της Ελλάδας για τους Έλληνες βάσει του Ελληνισμού, που ξεκινάει με χρεωκοπία και την έξοδο της Ελλάδας από την Ευρωζώνη. Τώρα έγινε πασιφανές, ότι αυτή η προϋπόθεση έχει ευρεία στήριξη από τη Γερμανία και μια ευάριθμη ομάδα Ευρωπαϊκών κρατών-μελών του Ευρωσυστήματος, πέρα της φυσικής συμπάθειας προς τέτοια λύση από χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης εκτός Ευρωζώνης.

Οφείλουμε χάρη στη Γερμανία εμείς οι Έλληνες γιατί εξέθεσε τους Καθεστωτικούς Γραικύλους με το Σχέδιό της. Είπε στην Κυβέρνηση: αν δεν σας κάνουν οι κανόνες του Ευρώ, βγείτε από αυτό και όχι μόνο δεν θα εναντιωθούμε, όχι μόνο δεν θα θυμώσουμε, όχι μόνο δεν θα γίνει ρήξη,

αλλά θα σας βοηθήσουμε. Στην ουσία υποδήλωσε και διαγραφή του μεγαλύτερου τουλάχιστον μέρους του χρέους προς τη Γερμανία, βοήθεια δε στη σημαντική ανακούφιση του υπόλοιπου μέρους του. Και αυτό ως αρχή.

Αυτή ήταν η Βόμβα το Σάββατο που γκρέμισε το Καθεστώς.

Τώρα ο Λαός ξέρει αυτό που ενστικτωδώς αισθανόταν: ότι το Καθεστώς τον εξαπατά συστηματικά και μεθοδικά στο μέγα θέμα του νομίσματος.

Έτσι κι αλλιώς δεν εμπιστεύεται το Καθεστώς και όλο τον μίσθαρνο μηχανισμό του. Τελευταία, οι γελοίες δημοσκοπήσεις ξόφλησαν και αυτές: η χαριστική βολή έγινε με τις προβλέψεις για το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος.

Μένει μια ερώτηση ουσίας για να κλείσουμε το θέμα.

Γιατί το Καθεστώς έχει κολλήσει τόσο στην Ευρωζώνη ώστε να αποτελεί θεολογικό δόγμα για το Κατεστημένο η παραμονή στην λάθος Ένωση, η είσοδος στην οποία έγινε για λάθους λόγους, εκτυλίχθηκε με λάθος πολιτικές και οδήγησε στη μεγακρίση που βοήθησε να βγει στη φόρα όλη η βρωμιά του σάπιου κατεστημένου των ηγετικών ομάδων της χώρας;

Όταν σε πρακτικά πολιτικοοικονομικά ζητήματα επικρατεί η νοοτροπία θρησκευτικού δόγματος υπό το πρόσχημα πολιτικής ιδεοληψίας, αυτό υποκρύπτει κάτι άλλο. Και ιδού αυτά τα άλλα, ως τρεις πυλώνες Καθεστωτικού Ευρωπαϊσμού.

Πρώτον, η πολιτισμική ταυτότητα του Ελληνισμού είναι χαμένη για τις ηγετικές “elites” αναξιοκρατίας της χώρας. Αυτό πρωτίστως τις κάνει Καθεστώς χωριστό από την Κοινωνία, αντί ομάδας «φυσικής αριστοκρατίας» από και για τον Λαό. Η ταυτότητά τους είναι ο πιθηκισμός του Ευρωπαϊσμού.

Δεύτερον, η Ευρωπαϊκή Κανονολατρεία, η κουλτούρα της τεχνητής μεθοδοκρατίας, χρησίμευσε από πρώτης αρχής στην εγχώρια ανίκανη ολιγαρχία για να παρασιτεύει στον ιδρώτα και δημιουργικότητα του Ελληνικού Λαού και για να εγκαθιδρύσει την πολιτική και λοιπή φαυλοκρατία της επίσημης χώρας. Το Ευρωπαϊκό σύστημα δόμησης της κοινωνικής πραγματικότητας είναι απαραίτητο εργαλείο επιβολής του ανάξιου ηγετικού υπηρετικού προσωπικού στην εξυπηρέτηση της ολιγαρχίας.

Και τρίτον, από το 1955 το Καθεστώς της χώρας και οι υπηρετικές του ηγετικές ομάδες της φαυλοκρατίας έκαναν την ολέθρια για τη χώρα επιλογή του γεωπολιτικού και οικονομικού Ευρωπαϊσμού, αναγκαία όμως για την επιβίωσή τους. Ζήτησαν προστασία εντός των τειχών του «Φρουρίου Ευρώπη», απομονούμενες από το περιφερειακό τους πεδίο και τις παγκόσμιες δομές των ιστορικών εξελίξεων.

Οι τρεις αυτοί πυλώνες στήριξαν το Καθεστώς ώστε να την γλυτώσει σε έναν κόσμο στον οποίο είναι αναχρονιστικό, εκτός από ανάξιο. Για αυτό και η ιδέα ότι πραγματικές μεταρρυθμίσεις στην Ελλάδα μπορούν να γίνουν και να καρποφορήσουν εντός της Ευρωζώνης είναι είτε φαιδρή φαντασίωση είτε αισχρός δόλος. **Πραγματικές μεταρρυθμίσεις ξεκινούν από το γκρέμισμα της ολιγαρχίας και την αναδόμηση όλων των πεδίων του δημόσιου βίου και του κρατικού συστήματος. Και αυτές μπορούν να πραγματοποιηθούν επιτυχώς μόνο σε μια ελεύθερη, ανεξάρτητη και δημοκρατική χώρα υπό σοφή διακυβέρνηση.**

Λέω ανεξάρτητη χώρα. Γιατί το οικονομικό λάθος συμμετοχής σε μια ανοίκεια νομισματική ένωση προκαλεί αργά ή γρήγορα (και πλέον το αποτέλεσμα έχει πραγματοποιηθεί) την απώλεια της εθνικής ανεξαρτησίας και κυριαρχίας. Η επαίσχυντη «συμφωνία» της 13ης Ιουλίου 2015 επισημοποιεί το ότι η Ελλάδα του Καθεστώτος δεν

είναι ανεξάρτητη χώρα. Ευρύτατες δικαιοδοσίες δημοσιονομικής και οικονομικής πολιτικής εκχωρούνται σε διευθυντήρια εξωτερικού. Η γεωπολιτική στρατηγική συναρτάται στενά προς τις οικονομικές παραμέτρους του Κράτους, ώστε η απώλεια ανεξαρτησίας στη χάραξη οικονομικής πολιτικής συνεπάγεται και χάσιμο κυριαρχίας στη γεωστρατηγική προβολή της χώρας και στην εξωτερική πολιτική της. Έτσι διαφεύγουν, παραμένοντας ανεκμετάλλευτα, συγκριτικά πλεονεκτήματα του Ελληνισμού, της χώρας και του Λαού που αναφέρονται στο περιφερειακό γεωπολιτικό της πεδίο, στο τόξο θρησκευτικής συνάφειας, και στην δυναμική της Αμερικανικής ηγεμονίας και του παγκόσμιου συστήματος κατά το παρόν άνυσμα της ιστορίας.

Και λέω δημοκρατική χώρα. Το Σύνταγμα έχει γίνει κουρελόχαρτο κατά το γράμμα και το πνεύμα. Η αρχή της δεδηλωμένης καταπατείται. Οι ουσιαστικοί τύποι των διαδικασιών στην νομοθετική εξουσία εξευτελίζονται, με κατεπείγοντα, νομοθετικές πράξεις της εκτελεστικής εξουσίας, με γελοιότητες πολυνομοσχεδίων, με καταρράκωση της έννοιας της βουλευτικής αντιπροσώπευσης. Η λειτουργία παραπληροφόρησης των ΜΜΕ είναι τεράστιο σκάνδαλο. Ζούμε κατ' ουσίαν υπό ένα ολοκληρωτικό Καθεστώς.

Αυτονομία, αυτοδυναμία, εθνική ανεξαρτησία και κυριαρχία, ελευθερία, δημοκρατία, ευσταθής και βιώσιμη ευημερία, πάνε μαζί αλληλοσυναρτώμενα με την πολιτισμική ταυτότητα του Λαού.

Η Σπάρτη βρήκε με τον Λυκούργο το ολωσδιόλου ιδιαίτερο σύστημα που ταίριαζε στο βίωμα και τον χαρακτήρα των ατίθασων

νεαρών ορδών του Απόλλωνα, κι έτσι σταθεροποιήθηκε η κοινωνία της και μεγαλούργησε η πόλη.

Τον χαρακτήρα και τα ίδια του Αττικού Λαού αφ' ενός, τις ιστορικές ροπές της εποχής και τις γεωπολιτικές δομές του περιβάλλοντος χώρου αφ' ετέρου είχε κατά νου ο Σόλων όταν με τρεις διαδοχικές ριπές μέτρων έβαλλε τις βάσεις του μεγαλείου των Αθηνών. Πρώτα χρεωκοπία για να πάρουν το πάνω τους οι πολίτες. Μετά σαρωτικές πολιτειακές, πολιτικές και νομοθετικές μεταρρυθμίσεις που απελευθέρωναν την κοινωνία από την επιβολή της προηγούμενης ολιγαρχίας. Και τέλος αλλαγή μέτρων και σταθμών για τον επαναπροσανολισμό της οικονομίας προς το Αιγαίο και την Μικρά Ασία, με ταυτόχρονη υποτίμηση του νομίσματος.

Οι Πατέρες της Αμερικανικής Δημοκρατίας έκαναν το ίδιο για τους Λαούς των Πολιτειών, ανθρώπους ανυπότακτους και με την νοοτροπία των ανοικτών απεριορίστων οριζόντων.

Οι Γερμανικές ελίτ λίγο αργότερα αναδόμησαν και ενέπνευσαν το σύστημα με δυναμική που έφερε την Γερμανία στη προεξέχουσα θέση της Ευρώπης έκτοτε.

Ο Καποδίστριας σκέφτηκε το κατάλληλο σύστημα για τους Ελβετούς τόσο επιτυχημένα ώστε να το χρησιμοποιούν ακόμη σήμερα.

Όλα αυτά είναι πολύ διαφορετικά μεταξύ τους και προς άλλα δομικά συστήματα άλλων λαών. Δεν υπάρχει ένα μέγεθος για όλους.

Το ίδιο θα έκανε ο Καποδίστριας για την Ελλάδα αν προλάβαινε. Οι γραμμές του Δ. Βερναρδάκη για την Υψηλή Πολιτική του Μεγάλου Κυβερνήτη είναι τόσο επίκαιρες και χρήσιμες τώρα όσο και το 1874:

Το βαθύ και διορατικόν του Καποδιστρίου βλέμμα ανεκάλυψεν ευθύς εξ αρχής το βαθύ χάσμα, όπερ διεχώρισε προ αιώνων ήδη την Δύσιν από της Ανατολής, την Ευρώπην από της Ελλάδος, ενόησε την ουσιώδη και προαιώνιον διαφοράν, ήτις διακρίνει τα ευρωπαϊκά έθνη από

της Ελλάδος και της Ανατολής, εστάθμισε τας ιστορικές συνεπείας του σπουδαιοτάτου τούτου γεγονότος, συνεδύασεν αυτάς προς τας ενδεχομένας εν τω μέλλοντι εκ της τοιαύτης ή τοιαύτης συμπληρώσεως του χάσματος τούτου, και εξήγαγε το ορθόν συμπέρασμα, ότι, εάν επαπειλούσι κίνδυνοι το νέον κράτος εξ ανατολών άμα και δυσμών, επιφοβώτεροι ήσαν οι εκ της Δύσεως ηθικοί παρά τους εκ της Ανατολής υλικωτέρους.

Επιστολιμαία Βιβλιοκρισία, Νέα Ημέρα Τεργέστης, 1875 (σελ. 132-3 έκδοσις Εκάτη, 2009).

Η Νέα Αρχή του ΝεοΕλληνικού Κράτους θα ξεκινήσει εκεί που το άφησε ο Καποδίστριας.

Να το ξεκαθαρίσουμε. Χρειάζεται.

Η Γερμανία ταπεινώνει το Καθεστώς και την Κυβέρνηση των Γραικύλων – όχι την Ελλάδα και τον Ελληνικό Λαό. Πώς να ταπεινώσει έναν Λαό που εν μέσω συνθηκών χρηματοπιστωτικής ασφυξίας και υπό τον εμετικό καταιγισμό προπαγάνδας από τα ΜΜΕ της διεφθαρμένης ολιγαρχίας, είπε ΟΧΙ σε μια πολύ ελαφρότερη «Συμφωνία» από το Κατάπτυστο Έγγραφο Παράδοσης που υπέγραψε ο Πρωθυπουργός της Δεύτερης Κολοτούμπας και της αβυσσαλέας αποτυχίας;

Στην ουσία η Γερμανία απευθύνεται σε εμάς, στον Λαό των Ελλήνων. Και μας λέει: κοιτάξτε ποιοι σας κυβερνούν. Απέτυχαν να χειριστούν την πρόκληση της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Επέλεξαν πάντα τις χειρότερες για την Ελλάδα λύσεις που μόνο αυτούς συνέφεραν. Μπήκαν στο Ευρώ με καταστροφικές συνέπειες για τη χώρα σας. Και τώρα θέλουν να φορτώσουν σε σας τα βάρη της αποτυχίας τους. Το ανέχεστε;

Για να σας διευκολύνουμε, μας λένε εμπράκτως, τους ξεφτιλίζουμε πλήρως. Τους ζητάμε να επιβάλλουν ασύγκριτα μεγαλύτερα βάρη σε μια οικονομία που πνέει τα λοίσθια και το δέχονται. Τους ζητάμε να παραβιάζουν συστηματικά το Σύνταγμα εκχωρώντας εθνική ανεξαρτησία και κυριαρχία σε κονκλάβια παραφρόνων και το κάνουν, να αθετούν τους Κανονισμούς της Βουλής και τους όρους δημοκρατικής λειτουργίας της χώρας, και το κάνουν. Απαιτούμε από αυτούς να παραχωρήσουν την εξουσία του Κράτους, να ελέγχουμε τη νομοθεσία, τα περιουσιακά στοιχεία του Δημοσίου, την οικονομική και δημοσιονομική πολιτική, την ενεργειακή πολιτική, την εξωτερική στρατηγική της χώρας και τα παραχωρούν όλα. Τους ζητάμε να δηλώσουν ότι είναι δούλοι και η χώρα τους προτεκτοράτο, να πράττουν δουλικά και να εκχωρούν ουσιώδεις δικαιοδοσίες που ανήκουν στον Λαό και μόνο στον Λαό, και οι Ηγεσίες σας το εκτελούν.

Βλέπετε τι ακριβώς σημαίνει αυτό που σας παραμυθιάζουν, «να μείνουμε στο ευρώ με κάθε θυσία»; Το εννοούν κυριολεκτικά, είναι η μόνη τους ειλικρίνεια στο παραμορφωμένο από την υποκρισία πρόσωπό τους. Και πάνω από όλα, τους προτείνουμε εμείς αυτό που έπρεπε να ζητήσουν και αν αρνούμαστε να επιβάλλουν οι ίδιοι: συντεταγμένη και επικουρούμενη έξοδο από το ευρώ με παραμονή στην Ευρωπαϊκή Ένωση και όλους τους θεσμούς της, και δεν το συζητάνε καν!

Η Γερμανία ταπεινώνει το Κατεστημένο της Χώρας. Αυτό είναι βοήθεια για μια Νέα Αρχή. Έξω από το Φρενοκομείο του Ευρώ. Φυσικά δεν λύνονται τα προβλήματα μόνο και μόνο επειδή θα υιοθετήσουμε το φυσικό πράγμα, ένα εθνικό νόμισμα. Αλλά δημιουργείται η νομισματική προϋπόθεση της επίλυσής τους. Πραγματικές μεταρρυθμίσεις τέτοιες που να ταιριάζουν στον ελληνικό χαρακτήρα μπορούν να γίνουν μόνο όταν είμαστε ο εαυτός μας και αυτοπροσδιοριζόμενοι. **Στην παγίδα που οι κουτοπόνηροι του Καθεστωτικού τόξου στήνουν για τον λαό, ότι ναι**

μεν τουρλοκωνώνουμε προς την Ευρωζώνη, αλλά θα γκρεμίσουμε την εσωτερική ολιγαρχία, σε αυτή την άθλια παγίδα θα πέσουν οι ίδιοι. Και ο Λαός θα βάλει την ταφόπλακα πάνω τους.

Και επιτέλους, πού είναι ακριβώς το πρόβλημα όταν η Γερμανία σου λέει κατ' ουσίαν: Κοινό Νόμισμα διαφόρων ανεξάρτητων χωρών είναι ένα επικίνδυνο εγχείρημα, μάλιστα υπό συνθήκες παγκόσμιου κατακλυσμού χρηματοπιστωτικών μέσων και ταυτόχρονου οξύτατου ανταγωνισμού. Η λογική του Κοινού Νομίσματος επιβάλλει παρόμοιες οικονομίες στις δομές, τις παραμέτρους και τα εθνικά χαρακτηριστικά. Επειδή Ευρώ είναι κατ' ουσίαν Γερμανικό Μάρκο, η εξομοίωση τυχόν διαφορών πρέπει αυτονόητα να γίνει με σύγκλιση προς τη Γερμανική πραγματικότητα. Αυτό είναι όλο, με μαθηματική διατύπωση.

Από το άλλο μέρος υπάρχει η Ευρωπαϊκή Ένωση, ένα forum κρατών πολύ διαφορετικών που μπορούν να συνεργάζονται σε ένα προνομιακό αλλά μινιμαλιστικό κοινό πλαίσιο αγορών.

Δηλαδή έχουμε το Γερμανικό μοντέλο για το ευρώ και το Αγγλικό για την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Ξεχάστε τις Βρυξέλες και τη Γαλλία και ένα-δυο προβληματικά κράτη. Αυτοί είναι στα απόνερα της ιστορίας. Αναγκάζονται από την αδυναμία τους σε αντιδραστική στάση προς το Ιστορικό Άνυσμα. Η δε Ιστορία είναι ιδιαίτερα σκληρή προς τους πρώην μεγάλους της. Και αυτή λατρεύει τη Νεότητα και την Ανανέωση.

Οι πρωθυπουργικές κλίκες που διαλέγονται από το Καθεστώς είναι ολιγόνοες και ασυνείδητες, γι' αυτό ρέπουν στην προδοσία. Το τραβάει ο

οργανισμός τους να προκυλινδούνται σε δουλική στάση προς τους πάντες. Την παρούσα πρωθυπουργική ηγεσία ανοηταίνουσαν παρέσυραν η Γαλλία και οι Βρυξέλλες, υποσχόμενες μέχρι και «αλλαγή της Ευρώπης». Είδαμε πού κατέληξε: όπου ο κάθε εχέφρων άνθρωπος ήξερε πως θα τελειώσει. Σε παράδοση όλων των Ευρωκρατών στην Γερμανία. Και οι ανόητοι αναγκάστηκαν και για αυτό τον λόγο να προδώσουν χώρα και ρητή εντολή του Λαού (με κύρωση Δημοψηφίσματος), για να ικανοποιήσουν τους «συμμάχους» στην ήττα Βρυξελλιάρηδες και Γάλλους.

Η Γερμανία έχει την τίμια στάση. Λέει: «Πολλοί πιστεύουμε στην Κυβέρνησή μας ότι το καλύτερο για την Ελλάδα και τον Ελληνικό Λαό είναι η έξοδος από το Ευρώ. Αλλά αυτό εναπόκειται στους Έλληνες να κρίνουν. Όμως δεν θα αλλάξουμε το Ευρωσύστημα για να βολέψουμε ανίκανες και αποτυχημένες ηγεσίες. Ευρώ και χρεωκοπία και ανθρωπιστική κρίση δεν είναι συμβατά».

Η ανάταξη της Ελλάδας ξεκινάει από το εθνικό νόμισμα. Όποιος το κάνει σημαία στην πολιτική αρένα θα πάει ταχύτατα μπροστά.

Χρειάζονται αδιάπλοκες πολιτικές δυνάμεις που να εκφράσουν αυτήν την αναγκαιότητα. Δεν είναι θέμα δεξιάς ή αριστεράς, ακραίων ή μετριοπαθών. Είναι θέμα απλής οικονομικής λογικής.

Από εκεί και πέρα ο πολιτικός σχηματισμός που θα συνδυάσει την νομισματική αναγκαιότητα με ένα συνολικό πακέτο ριζοσπαστικών, δημοκρατικών, προοδευτικών μεταρρυθμίσεων κατά την πολιτισμική ιδιοταυτότητα του Έλληνα αυτοπροσδιοριζόμενη χωρίς Ευρωπαϊκούς πιθηκισμούς, αυτός ο πολιτικός σχηματισμός θα κυριαρχήσει στην σκηνή για πολύ.